Tijdsbalk >>

2012	Oktober 2017	Januari 2018	Juni 2018	Februari 2019	Juli 2019	November 2022	December 2022	Mei 2023
Moeite op school maar geen actie	**Probleemgedrag leidt tot hulpvraag**	**Start diagnostisch onderzoek**	**Onderzoek afgerond maar geen diagnose**	**Vervolgonderzoek en diagnose**	**Start hulpverlening**	**Traumatische ervaring zorgt voor nieuwe hulpvraag**	**Reis langs instanties**	**Heden en toekomst**
Stappen >>								
Vanaf het begin van de basisschool presteert Levi niet optimaal op school, maar zijn ouders zoeken hier niets achter.	Naarmate Levi ouder wordt, laat hij steeds meer problematisch gedrag zien. Wanneer dit in groep 6 een hoogtepunt bereikt, vragen zijn ouders de school om hulp.	School verwijst naar de huisarts. De huisarts verwijst Levi door voor een diagnostisch onderzoek naar Autisme Spectrum Stoornis (ASS).	Het onderzoek naar autisme is afgerond, maar zonder diagnose. Ze gaan terug naar de huisarts. Die verwijst door voor vervolgonderzoek.	Er wordt een onderzoek naar ADD gestart, maar dit blijkt het ook niet te zijn. Na een lange zoektocht blijkt Levi hoogbegaafd en hoog sensitief (HSP) te zijn.	Levi wil graag starten met de ondersteuning voor zijn hoogbegaafdheid en HSP, maar dit blijkt niet mogelijk bij de organisatie van hun keuze.	Levi ervaart een ingrijpende traumatische gebeurtenis die hem blijft achtervolgen. Om deze gebeurtenis te verwerken zoekt hij hulp.	De huisarts verwijst door naar de politie en Veilig Thuis, wat een lange reis langs instanties in gang zet.	Ze lijken een passende hulpverlener gevonden te hebben, maar er ontstaat twijfel. Uiteindelijk komt Levi op een lange wachtlijst.
Zoektocht >>								
Zo lang Levi overgaat naar het volgende jaar is het prima. Het wordt vanzelf beter, denken ze.	Een escalatie op school vormt de druppel. Levi's ouders beseffen dat er hulp nodig is.	De aanvraag verloopt soepel en ze hoeven niet lang te wachten op de start van het onderzoek. *'De financiering werd op de achtergrond geregeld, dat was erg prettig. Wij hadden al genoeg aan ons hoofd.'*	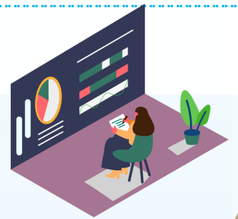 Tijdens dit hele proces is er echter geen contact met de gemeente. Er wordt geen interesse getoond in de voortgang van de huidige situatie van Levi en zijn ouders voelen zich in de steek gelaten. *'Het zou prettig zijn als de gemeente meer zou vragen hoe het gaat. Wel fijn dat je niet wordt belast, maar de gemeente betaalt, dus het zou fijn zijn als zij zouden checken of alles goed verloopt.'*	Hoewel het lang heeft geduurd, zijn Levi en zijn ouders opgelucht. Ze zijn tevreden over het verloop en de duratie van het traject. Eindelijk hebben ze antwoorden. *'Ik denk niet dat het sneller of anders had gekund. Het was een zoektocht; niet eenduidig kenmerkend voor een diagnose. Achteraf hadden wij misschien eerder aan de bel moeten trekken, aangezien de diagnose pas in groep 8 kwam. Dit heeft denk ik wel gevolgen gehad voor zijn Cito-uitslag. Dat is jammer.'*	Tot hun verbazing moet de hulpverlening bij dezelfde instelling die de diagnostiek heeft uitgevoerd plaatsvinden. Uiteindelijk kan het probleem worden opgelost. De hulp slaat aan en zowel zijn resultaten op school als zijn gedrag laten verbetering zien. *'Alleen dan blijkt dat je verplicht ook bij dezelfde organisatie de hulpverlening moet starten. De IB'er van school had ons een foldertje meegegeven, maar er niet bij gezegd welke consequenties onze keuzes zouden hebben.'*	De ouders van Levi weten niet precies waar ze moeten beginnen, maar hun eerste instinct is om de huisarts te bellen. *'Het is een groot veld, als ouder is het een moeilijk veld om te overzien. Dus als je aankomt met je hulpvraag verwacht je een overzicht van de mogelijkheden en de betekenis. Het eerste waar ik aan dacht was de huisarts.'*	De vele gesprekken met instanties zorgen voor veel verwarring en onzekerheid bij zowel Levi als zijn ouders. De gemeente houdt deze keer gelukkig wel een vinger aan de pols. *'Tijdens het tweede traject heeft iemand van de gemeente ons wel een aantal keer gebeld om te vragen hoe het ging. Dat was echt fijn, het voelde alsof iemand voor ons klaar stond.'*	Na verschillende gesprekken lijkt de juiste hulp gevonden, maar er ontstaat onzekerheid of de hulp passend is voor kinderen met HSP. Uiteindelijk blijkt dit geen probleem, maar er is een lange wachtlijst. *'Hij komt op een wachtlijst, maar ze kunnen niet zeggen hoe lang die is. Alleen dat het wel even kan duren. Er was geen overbrugging mogelijk. Dat is heel erg voor zo'n kind.'*
Wens >>			Ik zou willen dat de gemeente vaker zou checken of alles goed gaat.		Ik zou willen dat wij beter waren ingelicht over de implicaties van onze keuzes.		Ik zou willen dat er in eerste instantie werd nagedacht of de hulpverlening passend is voor mijn zoon.	